

Марія ЛЯХОВА,
викладач англійської мови
кафедри економічної теорії та міжнародної економіки
Чорноморського національного університету
імені Петра Могили, м. Миколаїв

ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

У статті наведено приклади використання кейс-методу в процесі навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів економічних спеціальностей. Зроблено екскурс в історію використання кейс-методу у навчальному процесі. Виокремлено основні етапи роботи над кейсом.

Ключові слова: інтерактивне спілкування, кейс-метод, комунікативний підхід, реальні ситуації, іншомовне навчання, студенти економічних спеціальностей.

В статті приведені приклади використання кейс-методу в процесі навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів економічних спеціальностей. Сделан экскурс в историю использования кейс-метода в учебном процессе. Выделены основные этапы работы над кейсом.

Ключевые слова: интерактивное общение, кейс-метод, коммуникативный подход, реальные ситуации, иноязычное обучение, студенты экономических специальностей.

The article presents examples of using the case-method in the process of English teaching in the professional orientation students of economic specialties. It has been represented historical review of using the case-method in the educational process. The main stages of work on the case were outlined. It is found out that teaching with case-method is fundamentally different than academic forms. First of all the process of acquiring knowledge is rather democratic, since the students and a teacher turn into the equal in rights participants of educational activities.

It was tried out that firstly students are skeptical enough about such an innovation, but after a while they become more active and join in a discussion. The functions of a teacher are limited to the role of helper, expert and consultant that helps students to be guided in an information-based world. In particular, a teacher draws an introduction and conclusions, organizes a discussion, presentation, and interview, and directs the course of activities, supporting working mood and necessary work pace. In the process of case-study students have the opportunity to assume the situation and use acquired theoretical knowledge in practice (both during extramural

work, which includes the analysis of information, preparing of presentations, interviews, letters and memos writing, and during training sessions, in discussions, negotiations, interviews etc.).

It is proved that the case method is not end in itself, but a sufficient instrument in the development of professional competence, which includes not only the availability of knowledge, skills and abilities, but also a possibility of their independent use in practice with a view to addressing real practical problems.

The abovementioned method increases students' motivational level, gives the opportunity to have the professionally oriented material interestingly presented.

It was found that the case method is extremely effective in the development of professional competence concerning the foreign language studies. In practice however, this kind of activity demands a great deal of work from teacher, namely, physical, psychological efforts, time expenses and, unquestionably, considerable enthusiasm.

Key words: interactive communication, case method, communicative approach, real situations, foreign language studies, students of economic specialties.

Постановка проблеми. На сучасному етапі українське суспільство переживає докорінні зміни, до яких кожна людина не лише має бути готова, а й здатна сама їх творити. Зокрема, це стосується і сфери освіти, яка в умовах європейської інтеграції зазнає неабияких трансформацій. Так, сучасні заклади вищої освіти (ЗВО) перестають бути лише реалізатором функцій підготовки фахівця, який володіє теоретичним матеріалом, а насамперед спрямовані на підготовку професіонала, конкурентоздатного на ринку праці. Тому впродовж останніх років зросла зацікавленість до вивчення новітніх методів навчання, зокрема методу кейсів, а також упровадження в навчальний процес сучасних інноваційних технологій.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. Питанням упровадження кейс-методу в навчальний процес присвячено дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних науковців (Б. Андюсов, Л. Бронник, Ю. Гроссе, П. Дейлі, Е. Жендрич, О. Диндаренко, Л. Покушалова, П. Скейлс, О. Чуб та ін.). Окремі моменти використання кейс-методу в ході навчання

англійської мови за професійним спрямуванням висвітлено у працях таких науковців, як Ю. Авдєєнко, Т. Бесараб, А. Жулківська, М. Кашук, Н. Лутай, І. Романов та ін.

На сьогодні особливої актуальності набуває дослідження питання використання кейс-методу в ході навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів економічних спеціальностей, що і зумовило вибір теми даної статті.

Мета статті – окреслити значення кейс-методу в цілому та охарактеризувати основні етапи роботи над кейсом у процесі навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів економічних спеціальностей ЗВО.

Виклад основного матеріалу. В сучасних умовах реформування системи освіти в Україні самостійна робота студентів є однією з найскладніших форм діяльності, що дозволяє систематизувати їх знання, сприяє підвищенню якості підготовки майбутніх фахівців, розвиває навички самостійного аналізу інформації в будь-якій галузі. Вміння самостійно отримувати і вирішувати нові завдання дозволяє студентам економічного профілю легко і швидко адаптуватися до змін в обраній професії, які є неминучими в умовах стрімких інформаційних змін і розвитку новітніх технологій. При цьому творча самостійність молодшої людини повинна поєднуватися з комбінаторикою мислення, оскільки сучасні освітні технології не вимагають від професіоналів відтворення готових рішень, а зміст завдань змінюється одночасно зі зміною технологій.

Ефективне володіння іноземною мовою передбачає здатність підтримувати і постійно підвищувати рівень знань, самостійно вивчати мову з урахуванням процесів глобалізації. Сучасні реалії вносять у мовний потік усе більше нових понять, що змушує бути в курсі подій, володіти відповідною термінологією.

Упродовж останніх років неабиякого поширення набуло навчання за допомогою *кейс-методу*, що дозволяє не лише студентам, а й викладачам налагоджувати ефективну комунікацію. Метод кейсів широко застосовується в різних галузях науки, зокрема в медицині, юриспруденції, економіці, менеджменті й, звичайно, в освіті. Так, на думку О. Диндаренко, таке мовне навчання відрізняється від традиційних підходів, в яких акцентується увага на вивченні структурної компетенції у навчанні іноземної мови, тобто кейс-метод є дієвою та ефективною формою навчання й викладання англійської мови за професійним спрямуванням, мета якої – формування комунікативної компетенції студента [3]. Пітер Скейлс зі свого боку стверджує, що «метод вивчення конкретних ситуацій – це навчальна діяльність, що ґрунтується на реальних ситуаціях й орієнтована передусім на студентів; події, пов'язані з контекстуальною інформацією, які дають учням змогу застосувати свої знання в реальних ситуаціях, вдосконалюючи при цьому навички впорядкування інформації, виявлення і вирішення проблеми» [11, с. 111]. О. Чуб наголошує, що це – спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, за якої кожен студент відчуває себе успішним, інтелектуально спроможним до нових рішень та ідей [6, с. 3]. У. Гроссе зауважує, що означений метод має неабиякі переваги (порівняно з іншими) у навчанні ділової англійської мови, адже «поєднує в собі новітні методики, що підходять як теоретикам, так і практикам. Вони сприяють навчанню іноземній мові через зміст, а не на основі граматичних і лексичних вправ, адже саме професійно зорієнтований зміст викликає

в студентів неабиякий інтерес і має для них більшу значущість. Кейс-метод, як правило, заснований на автентичному матеріалі, який знайомить студентів із реальними проблемами, котрі потребують аналізу і вирішення» [9, с. 131–132].

Зважаючи на викладене вище, переконані, що основну увагу варто звернути на кейс-технології, суть яких полягає в тому, що студентам пропонується усвідомити реальну професійну ситуацію, опис якої відображає не лише практичну проблему, а й актуалізує певний комплекс знань, які необхідно засвоїти для її розв'язання, адже з методичної точки зору, кейс – це спеціально підготовлений навчальний матеріал, що містить структурований опис ситуацій, запозичених із реальної практики [2].

Отже, метод *кейс-стаді* (від англ. *case study* – *вивчення ситуації*) відомий у вітчизняній освіті як *кейс-метод* або *метод ситуацій* (*моделювання життєвої ситуації*).

Історія кейсів бере початок із XVII ст., коли теологи для навчання використовували та аналізували реальні життєві ситуації. Уперше його було використано на початку XX ст. (1921 р.) у навчальному процесі Гарвардської школи бізнесу (Harvard Business School), зокрема учням-практикам пропонували викласти певну ситуацію (проблему), а згодом проаналізувати її та запропонувати власні шляхи її розв'язання. Таким чином, саме в Гарварді було розроблено перші кейсові ситуації для навчання студентів бізнес-дисциплінам [7].

В Україні означений метод набув поширення в другій половині 90-х років минулого століття у процесі вивчення природничих наук.

Останнім часом актуальність упровадження кейс-технологій у навчальний процес зумовлено двома тенденціями. Перша передбачає загальну спрямованість розвитку освіти, зорієнтовану не стільки на отримання конкретних знань, скільки на формування професійної компетентності, когнітивних умінь і навичок, розвиток особистості майбутніх фахівців, серед яких ключова роль належить вмінню аналізувати та опрацьовувати значні обсяги інформації. Друга – спрямована передусім на вміння майбутніх фахівців володіти необхідним комплексом професійних компетентностей, що допоможуть їм у майбутньому знаходити оптимальні, системні й ефективні рішення у різноманітних ситуаціях [5, с. 123].

Навчання з використанням кейс-методу принципово відрізняється від традиційних академічних форм. Насамперед процес отримання знань є досить демократичним, адже студенти і викладач перетворюються на рівноправних учасників навчальної діяльності. Переверено на практиці, що на початку студенти досить скептично сприймають таке нововведення, але проходить небагато часу і вони активізуються і включаються в дискусію. Функції викладача зводяться до ролі помічника, експерта і консультанта, який допомагає студентам орієнтуватися в інформаційному світі. Зокрема, викладач робить вступ і висновки, організовує дискусію, презентацію, інтерв'ю, керує ходом діяльності, підтримуючи робочий настрій і необхідний темп роботи. У процесі кейс-стаді студенти мають можливість «приміряти» ситуацію на себе і застосовувати на практиці отримані теоретичні знання (як під час позааудиторної роботи, що включає аналіз інформації, підготовку презентацій, інтерв'ю, складання листів і службових записок, так і в ході аудиторної діяльності, при проведенні дискусій, переговорів тощо).

Таким чином, означений метод сприяє формуванню і розвитку аналітичних та оціночних компетенцій у студентів в ході обговорення і вирішення конкретної ситуації. При цьому студентам пропонуються завдання з написання виступів, проведення презентацій, інтерв'ю. Це сприяє виробленню в них комунікативно-мовленнєвих компетенцій і, найважливіше, – навичок дискусії й аргументації. Робота з конкретною ситуацією (кейсом) розвиває в молоді вміння обробляти інформацію і висловлювати свої думки, тобто генерувати самостійне мовлення на основі власних висновків, без опори на готовий матеріал.

Таким чином, робота з кейсом навчає студентів не лише думати іноземною мовою, а й послідовно та аргументовано викладати нею свої думки, в чому й полягає основна цінність даної методики. Молоді люди також вчаться працювати в команді, розвивати комунікативні компетенції, оскільки іноземна мова є засобом вирішення професійних завдань. При цьому, звичайно, найкраще розпочинати із легких завдань, поступово ускладнюючи їх.

Під час аналізу ситуації студентам можна запропонувати обговорити її в невеликих групах, висуваючи при цьому власні аргументи й пропонуючи доречні методи вирішення проблеми, а на останок – викласти своє бачення проблеми перед усіма учасниками дискусії, причому загальне обговорення отриманих результатів має бути обов'язковим елементом у процесі вирішення конкретного кейса. Основна проблема при використанні кейс-методу полягає в тому, що чимало студентів не готові до самостійного й змістового опрацювання запропонованого викладачем матеріалу, адже звикли до традиційних форм навчання (робота з текстами, виконання домашніх завдань у вигляді есе або письмових перекладів тощо). Вони вважають, що вивчення іноземної мови не повинно включати такі завдання, як самостійний аналіз конкретної ситуації, адже це досить трудомісткий процес, який, до речі, потребує ще й чималих часових затрат, порівняно зі звичайним домашнім завданням, з яким можна швидко впоратися напередодні заняття.

Однак перенесення акценту на самостійну навчальну діяльність студента в ході підготовки до занять з іноземної мови жодним чином не применшує ролі викладача, навпаки, його завдання в організації самостійної роботи ускладнюється.

Іншою проблемою, з якою часто стикаються викладачі при впровадженні кейс-методу, – відсутність у них самих необхідних професійних знань і вмінь. Готуючись до заняття, викладач повинен детально проаналізувати ситуацію, продумати до дрібниць усі ключові моменти заняття й організувати навчання таким чином, щоб воно сприяло формуванню в студентів принципу партнерства та співробітництва, розвитку навичок роботи в групі з метою знаходження спільних шляхів вирішення проблеми. Кейс-метод вимагає також і ґрунтовної підготовки студентів, наявності в них навичок самостійної роботи, адже неготовність і нерозвиненість мотивації зазвичай призводять до поверхового обговорення кейса, тому кейс-метод на заняттях з іноземної мови вимагає певного запасу знань і достатнього рівня володіння іноземною мовою. До речі, фахівці рекомендують застосовувати таку форму роботи на старших курсах, успішно поєднуючи її з іншими методами навчання, адже сам по собі кейс-метод не передбачає обов'язкового нормативного знання мови.

Отже, використання кейс-методу в ході вивчення іноземної мови, зокрема англійської, сприяє:

- підвищенню рівня знання іноземної мови в цілому;
- більш ефективному використанню термінів, не забуваючи їх, а саме розумінню;
- розвитку творчого мислення (вміння думати іноземною мовою);
- розвитку навичок проведення презентації (вміння публічно представити свою роботу іноземною мовою);
- розвитку вмінь формулювати різні типи запитань;
- умінню вести дискусію, наводити аргументи (вміння спілкуватися іноземною мовою без опори на готовий текст);
- удосконаленню навичок обробки інформації та професійного читання іноземною мовою;
- умінню працювати в команді, формуючи колективну думку;
- повноцінному налагодженню індивідуальної та групової самостійної роботи студентів.

Дослідники виокремлюють три основних *typu* кейсів: практичні, навчальні та науково-дослідні, які можуть бути представлені в різних форматах (від декількох пропозицій на одній сторінці до значної кількості сторінок), наприклад, вирішення різноманітних екологічних, природно-кліматичних, соціально-економічних, історичних, техніко-технологічних та інших проблем [1, с. 61-69].

Безпосередня робота над кейсом включає три *etapi*:

- I етап – індивідуальна робота;
- II етап – робота в малих групах;
- III етап – презентація результатів роботи в групі під час загального обговорення.

Ми використовуємо у своїй роботі переважно практичні кейси, основне завдання яких – детально представити певну життєву ситуацію. При цьому варто пам'ятати, що кейс-метод – це інструмент, який дозволяє застосувати теоретичні знання для вирішення практичних проблем. Кейс активізує студентів, розвиває їх аналітичні й комунікативні здібності, залишаючи один на один із реальними ситуаціями, тобто є дієвим засобом підвищення професійної компетентності, способом поєднання навчальної, освітньої та дослідницької складових освітньої діяльності.

Працюючи із кейсами, ми стикаємося із певними труднощами, серед яких:

- недостатня кількість годин, що виділяються на вивчення іноземної мови, а як наслідок – недостатня підготовленість студентів з мови, хоча частково це компенсується високим рівнем мотивації, інтересу до цього виду навчальної діяльності;
- підготовка і проведення дискусії вимагає додаткових зусиль і часу не лише від викладача, а й від студентів, внаслідок чого кейс-метод зазвичай організовується у формі самостійної роботи;
- багатьох викладачів бентежить те, що змінюється їх роль – зі звичайного викладача вони перетворюються на помічника, радника, а робота над кейсом не сприймається як справжнє навчання, радше – як гра [8].

Важливою особливістю в роботі з кейсом, на нашу думку, є те, що студенти самостійно готують кейси. При цьому викладач у разі потреби надає їм необхідну допомогу, консультує. По суті, кейс готує студент разом із викладачем, але у нього залишається відчуття впевненості, значущості, що саме він є головним творцем і натхненником цього проекту. Саме завдяки цьому для занять варто обирати практичні кейси, адже вони більш прості у використанні й під силу майже всім студентам. Наведемо приклад одного із них, створеного студентами III курсу Чорноморського національного університету імені Петра Могили:

1. *You are expecting an important phone call from your partner, but you find that the phone has broken. It does not work. What will you do?*

2. *One of your employees is always late. He can be 10 or 15 minutes late, he is always late. What can you tell him in this case?*

3. *You need to copy the document and inform the staff about its contents. But the office printer breaks down. What will you do in this case?*

4. *One of your foreign partners is coming to your company. You need a translator to talk to him, but the translator has unexpectedly fallen ill. What will you do in this case?*

5. *All the workers of your company received both salary plus bonuses. But you haven't. What will you do?*

6. *Two employees are constantly talking and making a noise in the office. And you can't concentrate and work productively. What will you do in this case?*

7. *Your firm has been preparing for important negotiations for a long time. But the time has been changed at the last moment. What will you do?*

На жаль, заняття із використання кейс-методу не є регулярними в процесі навчання англійської мови у зв'язку із означеними вище причинами. Тому на сьогодні ми організуємо такі заняття зазвичай як показові заходи в рамках декади студентської науки або як одну із форм самостійної роботи. При цьому використовуємо означений метод у поєднанні з іншими методами навчання, наприклад, традиційними, що закладають у студентів обов'язкові нормативні знання, та інтерактивними, серед ключові позиції відведені діловій грі.

Пропонуємо ознайомитися з основними моментами нещодавно організованої нами ділової гри. Студенти різних курсів та спеціальностей формують три команди. Кожна команда представляє окрему компанію, кожна з яких готує відеопрезентацію, що передбачає наявність таких основних складових: назва і логотип, напрям роботи, стратегія компанії, партнери, працівники, тактика роботи з клієнтами, цільова аудиторія, благодійна діяльність тощо. Таким чином, дана ділова гра моделює бізнес-реальність. Після цього «представникам» кожної компанії пропонуються проблемні ситуації з ділового життя, зміст яких необхідно проаналізувати в групах, встановити причинно-наслідкові зв'язки, зробити висновки, намагаючись знайти відповіді на поставлені запитання та шляхи вирішення проблеми. При цьому кожна «компанія» формує свою позицію, готує загальний виступ від групи, а в кінці захищає свою роботу у ході відкритого обговорення.

Робота з кейсами зазвичай ґрунтується на двох методах: перший передбачає відкрити дискусію, другий – пов'язаний з індивідуальним або груповим опитуванням, в ході якого студенти усно оцінюють ситуацію,

аналізують представлений кейс, пропонують не лише власні ідеї щодо вирішення проблеми, а й певні рекомендації. У нашому випадку ми дещо відійшли від загальноприйнятих правил представлення кейса, зокрема студенти представляють їх спільно з викладачем, проводячи при цьому дискусію.

У численних дослідженнях низка науковців називають кейс-метод методом професійно-орієнтованого навчання, адже при цьому майбутні фахівці набувають цінних для майбутньої професійної діяльності якостей і вмінь, як-от: критично мислити та аналізувати; співпрацювати в групі; вислуховувати альтернативну точку зору; аргументувати і захищати власну позицію; приймати відповідні рішення.

Таким чином, кейс-метод – це інструмент, що дозволяє працювати в команді, застосовуючи теоретичні знання, вирішуючи практичні завдання, здійснюючи пошук правильних рішень в умовах динамічної ситуації, розвитку [1, с. 61-69], удосконалюючи при цьому свої аналітичні та оціночні навички. І все це – іноземною мовою та ще й на професійні теми. Елзбіета Йендріч у зв'язку з цим підкреслює, що «учасники такої діяльності мають можливість конкурувати між собою, проявляючи свої аналітичні та менеджерські навички, не лише вільно користуються іноземними термінами, а й розуміють їх, розвивають творче мислення, тобто іноземна мова є для них інструментом вирішення проблеми» [10].

Висновки. З огляду на вищевикладене, можемо констатувати, що кейс-метод – це не самоціль, а адекватний інструмент формування професійної компетентності, яка передбачає не лише наявність знань, навичок та вмінь, а й можливість самостійного використання їх на практиці з метою вирішення реальних практичних проблем. Означений метод підвищує мотивацію студентів, дає змогу в цікавій формі представити навчальний матеріал, безпосередньо пов'язаний із майбутньою професією.

Аналізуючи власний досвід, переконані, що кейс-метод є надзвичайно ефективним для формування в студентів професійної компетентності у навчанні іноземної мови. Однак така форма роботи вимагає насамперед від викладача чималих фізичних, психологічних та часових затрат і, безперечно, неабиякого ентузіазму. Але результат вартий того, щоб спробувати, адже виправдовує всі витрачені на це зусилля.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андюсов Б. Е. Кейс-метод как инструмент формирования компетентностей / Б. Е. Андюсов // Директор школы. – 2010. – № 4. – С. 61–69.
2. Бронник Л. В. Самоорганизация концепта в дискурсе: кейс-стади [Электронный ресурс] / Л. В. Бронник. URL: http://teoriapRACTICA.ru/rus/files/arhiv_zhurnala/2011/1/filologiya/bronnik.pdf (дата звернення: 20.02.2019).
3. Диндаренко О. А. Кейс-метод як форма інтерактивного спілкування у навчанні професійної англійської мови [Електронний ресурс] / О. А. Диндаренко. – URL: <https://sworld.education/konferbe4-218/23.pdf> (дата звернення: 20.02.2019).
4. Покушалова Л. В. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения студентов / Л. В. Покушалова // Молодой ученый. – 2011. – Т. 2. – № 5. – С. 155–157.

5. Теорія і практика впровадження інноваційних технологій навчання в професійну підготовку кваліфікованих робітників: монографія / [П. Г. Лузан, В. М. Манько, Л. В. Нестерова, Г. М. Романова] ; за заг. ред. Г. М. Романової. – К. : ТОВ «НВП Поліграфсервіс», – 2014. – 216 с

6. Чуб О. О. Гроші та кредит. Інтерактивні методи викладання дисципліни : навч. посіб. / О. О. Чуб. – К. : КНЕУ, – 2009. – 326 с.

7. Corey Raymond. Case Method Teaching // Harvard Business School. – 1998. – № 6.

8. Daly P. Methodology for Using Case Studies in the Business English Language Classroom [Online] / P. Daly // The Internet TESL Journal. – 2002. – Vol. 8. – № 11. – URL: [http:// iteslj.org/](http://iteslj.org/) (дата звернення: 24.03.2019).

9. Grosse U. C. The case study Approach to Teaching Buisness English / U. C. Grosse // English for Specific Purpose. – 1988. – Vol. 7. – P. 131–132.

10. Jendrych E. Case Studies in Business English Teaching [Online] / E. Jendrych // The Future of Education International Conference, 16-17 June 2011. – URL: http://conference.pixel-online.net/edu_future/common/download/Paper_pdf/ITL33-Jendrych.pdf (дата звернення: 02.03.2019).

11. Scales P. Teaching in the Lifelong Learning Sector / P. Scales. – Maidenhead, England, 2013. – 329 p.

Дата надходження до редакції: 20.03.2019 р.

УДК 378:004

Володимир ОНИЩУК,

старший викладач

кафедри естрадної музики Інституту мистецтв

Рівненського державного гуманітарного університету

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧА ЧЕРЕЗ УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто теоретичні основи трансформації професійних компетенцій викладача ЗВО в контексті становлення інноваційності як провідної парадигми сучасної освіти. Представлено теоретичний аналіз інноваційних компетенцій як освітнього явища. Доведено, що підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації викладачів ЗВО полягає у формуванні вміння оперувати предметним змістом знань, готовності працювати в режимі інновацій, освоювати сучасні освітні технології, коригувати власну педагогічну практику, формувати і розвивати компетенції.

Ключові слова: викладач ЗВО, модернізація освіти, інноваційні компетенції.

В статье рассмотрены теоретические основы трансформации профессиональных компетенций преподавателя УВО в контексте становления инновационности как ведущей парадигмы современного образования. Представлен теоретический анализ инновационных компетенций как образовательного явления. Доказано, что подготовка, переподготовка и повышение квалификации преподавателей УВО

заключаются в формировании умения оперировать предметным содержанием знаний, готовности работать в режиме инноваций, осваивать современные образовательные технологии, корректировать собственную педагогическую практику, формировать и развивать компетенции.

Ключевые слова: преподаватель высшей школы, модернизация образования, инновационные компетенции.

The article deals with the theoretical basis of the transformation of the professional competences of the professor of the Establishments of Higher Education in the context of the formation of innovation as a leading paradigm of modern education. Theoretical analysis of innovative competencies as an educational phenomenon is presented. It is proved that training, retraining and advanced training of professors of the Establishments of Higher Education consists in forming the ability to operate the content of knowledge, readiness to work in the mode of innovation, master modern educational technologies, adjust their own pedagogical practice, form and develop competencies.